

[Halvgaard]

den i hele uddannelsessektoren lige fra folkeskolen til de højeste uddannelser, i overensstemmelse med hvad samfundet har behov for og formår økonomisk. Fremskridtspartiet har gentagne gange taget initiativ til en ændring af styrelsesloven, bl. a. lovforslag nr. L 72 fra 1975 og lovforslag nr. L 55 fra 1977, og jeg må henvise til ordførertalerne i den forbindelse.

Hovedsigtet med vore forslag er stort set i overensstemmelse med de tre forslag, som vi behandler i dag: begrænsning af studenterindflydelse med en anden fordeling af sammensætningen af de styrende organer og en hævnning af det faglige niveau. Hver gang fremskridtspartiet er kommet med konkrete forslag, har vi mødt modstand stort set fra samtlige partier. Vi har således også på baggrund af den akademikerarbejdsløshed, som er, og som man forventer forøges i de nærmeste år, foreslået 3 universiteter i stedet for 6. Vi har peget på det nødvendige i en begrænsning af universiteternes tilbudsfag osv.

Men for at vende tilbage til de 3 foreliggende lovforslag med helt enslydende fremsættelsestekst, så er de hver især forslag, som fremskridtspartiet er positivt over for, ja så positivt, at vi med samme tekst kunne have fremsat vort eget forslag til ændring af styrelsesloven. Tiden tillader ikke en nærmere analyse af de enkelte forslag, de adskiller sig selvfølgelig lidt fra hinanden, men desværre må vi nok regne med, at folketingets flertal stadig ikke vil indse nødvendigheden af en revision af styrelsesloven.

Hvis det imidlertid er tilfældet, at folketinget kommer til fornuft, så ville det ikke blot være en lykke for de studerende, men også for hele samfundet.

Ebba Strange (SF):

Det mest interessante ved de 3 forslag, vi her behandler under ét, er i og for sig den situation, at det nu er lykkedes de 5 partier at lave en fælles fremsættelsestale. Selv om det er lykkedes, er det altså ikke lykkedes at få lavet et fælles forslag, men enheden breder sig altså blandt partierne til højre i salen, og det kan de jo så være glade for.

Fra socialistisk folkepartis side har jeg i og for sig ikke ret meget nyt at tilføje til de ordførertaler, jeg tidligere har holdt om styrelseslovsforslag. Det bliver sagt i ordførertalen,

at nu er tiden inde. Jeg var glad for ministerens svar på den bemærkning. Ministeren svarede, at tiden ikke var inde, der måtte gå et par år endnu, og så måtte man høre, hvilke erfaringer institutionerne havde med den nye styrelseslov.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til, da vi nu har så mange forslagsstillere med enslydende fremsættelsestaler, at sige, om det dog ikke denne gang kunne lykkes at få nogen dokumentation for de påstande, der fremføres, dokumentation for at styrelsesloven har bevirket sænkning af uddannelsernes niveau, dokumentation for at styrelsesloven har bevirket sænkning af forskningens omfang og kvalitet, dokumentation for at styrelsesloven har medført et voksende mødebureaukrati med spild af lærernes og TAPernes tid. Jeg synes, det er nogle horrible påstande at slynge ud, så længe vi ikke har nogen dokumentation for det. Jeg synes ikke, det er rimeligt at slynge den slags påstande ud.

Jeg har i dag talt med en lærer fra en af de uddannelsesinstitutioner i landet, der er omfattet af denne styrelseslov. Han påstår, at hans erfaring er, at det faglige niveau faktisk er blevet hævet efter den nye styrelseslov, fordi de studerende har stillet krav om, at lærerne skulle sætte sig ind i nye forskningsresultater, lærerne skulle yde en kvalificeret undervisning, og indholdet måtte ikke være det, der jo givet til enhver tid er lettest for lærerne, nemlig et opkog af det, de også underviste i sidste år og forrige år. Han siger også til mig, at man i de år, der er gået, har forstået at indrette mødeaktiviteten sådan, at man holder det nødvendige antal møder og ikke flere. Derfor synes jeg altså, at jeg har krav på at få den dokumentation.

Så har jeg lyst til at knytte et par bemærkninger til centrum-demokraternes forslag, for det er jo da nyt i hvert fald. De konservative og kristeligt folkepartis forslag kender vi. Vi kender det oven i købet, fordi vi kender Bent Christensen-betænkningen, vi har haft drøftelser om den her i tinget, den er blevet afvist her i tinget adskillige gange, så det skal jeg ikke sige noget om. Centrum-demokraternes forslag er interessant på én måde, nemlig ved at man bruger et ord, der hedder »ligemandsprincip«. Der står i bemærkningerne, at det vist ikke er noget særlig kendt ord, jeg kendte det i hvert fald heller ikke, og da jeg er sådan en god demokrat, tænkte jeg, at det